

voor
elkaar

Themanummer Mantelzorg & Familie

- Berichten 2
- Wie zorgt voor de mantelzorg? 3
- Mantelzorg zit verzorgende in het bloed 4
- Nieuws van de Centrale Cliëntenraad 6
- WZH-familie met een hechte band 7
- Verhalen uit de eerste hand In de tonneau naar school 8

Zorg voor uzelf

In Nederland tellen we honderdduizenden mantelzorgers: familie en vrienden die klaar staan voor hun zorgbehoevende naaste. Ook de professionele zorg leunt en steunt op mantelzorgers. Ze zijn onmisbaar voor goede zorg in Nederland; het fundament waarop ons zorgstelsel gebaseerd is.

Dit zijn mooie woorden, maar in de praktijk is mantelzorg verlenen zwaar. Fysiek en emotioneel. Ik zou een oproep willen doen aan alle mantelzorgers, familie, vrienden van onze cliënten en collega's die thuis mantelzorg verlenen, om de eigen grenzen te bewaken en uzelf niet voorbij te lopen. Zorg niet alleen met hart en ziel voor uw naaste, maar ook voor uzelf. Om u als mantelzorgers te steunen bij deze belangrijke taak hebben de gemeente Den Haag en zorginstellingen een akkoord getekend voor het tijdelijk invullen/overnemen van de mantelzorgtaken door vrijwilligers en professionals, ook wel respijtzorg genoemd. Ook WZH doet hier aan mee. Dit betekent dat u als mantelzorger er met een gerust hart best even tussenuit kunt om de batterij op te laden, en dat uw mantelzorgtaken tijdelijk worden overgenomen. Maak er gebruik van!

Evert de Glint,
algemeen directeur / bestuurder WZH

Nieuw! Bewonersvakantie naar Suriname

Altijd al een keer naar Suriname gewild, maar nooit de kans gekregen? Of lange tijd niet in Suriname geweest en wilt u graag weer eens "echte rijst met pom" eten, familie bezoeken of nog eens door de buurt rijden waar u bent opgegroeid? WZH organiseert in het najaar van 2011 een tweeweekse bewonersvakantie naar Suriname.

Een groot aantal WZH-cliënten heeft een band met Suriname. Of het niet mogelijk was om eens terug te gaan, vroeg een aantal cliënten. De vraag gaf aanleiding voor een kleinschalige proef met een bewonersvakantie. Vier bewoners en hun begeleiders reisden in april 2011 af naar Suriname voor een onvergetelijke vakantie. Wegens het succes organiseert WZH in oktober/november 2011 een tweede bewonersvakantie. U verblijft twee weken

in een nieuw bungalowpark voorzien van zwembad en airco in een eenpersoonskamer in Lelydorp, in de directe omgeving van Paramaribo en het internationale vliegveld. De reis is bestemd voor WZH-cliënten en hun familie.

U betaalt voor deze prachtige reis € 1.500,- inclusief vlucht, transfer, logies inclusief 3 maaltijden en lokale frisdranken, zorg, professionele begeleiding, een culturele avond en zingevingsochtend. Daarnaast kunt u naar eigen wens deelnemen aan excursies die worden georganiseerd. Voor meer informatie en aanmeldingen kunt u terecht bij Nisha Arjun, teamleider WZH Zuiderpark telefoon: 06-51 80 04 38, e-mail: narjun@wzh.nl.

Meerderheid bevolking wil mantelzorgers belonen

Een meerderheid van de Nederlandse bevolking vindt dat mantelzorgers beloond moeten worden voor hun activiteiten. Zo meent 60 procent dat mantelzorgers minder ziektekostenpremie zouden moeten betalen, blijkt uit een onderzoek dat is uitgevoerd in opdracht van zorgverzekeraar Achmea.

Nederlanders zijn solidair, zo wijst het onderzoek uit. Driekwart van de bevolking vindt het terecht dat chronisch zieken en ouderen die meer gebruik maken van de zorg tóch dezelfde ziektekostenpremie betalen als niet-chronisch zieken. Bijna tweederde vindt het eveneens terecht dat jongeren, die doorgaans fors minder vaak ziek zijn, vrijwel dezelfde premie betalen als ouderen.

Maar de solidariteit kent grenzen. Eveneens een meerderheid vindt dat mensen die ongezond leven en daardoor veel zorg nodig hebben een hogere ziektekostenpremie zouden moeten betalen. De goedbedoelde plannen van de Nederlandse bevolking worden door de politiek echter terzijde geschoven. Zorgwoordvoerder Anne Mulder van regeringspartij VVD verwoordt het zo: "We maken geen onderscheid in leefstijl, want dan is het hek van de dam. Mantelzorger, roker of orgaandonor, iedereen betaalt dezelfde premie." Ook zorgverzekeraar Achmea vindt dat mensen zelf moeten kunnen beslissen om te roken of af en toe een biertje te drinken. "Wij zijn niet van de lijn dat we mensen daarop gaan bestraffen", aldus een woordvoerder.

Wie zorgt voor de mantelzorg?

In kringen van mantelzorgers wordt het wel vaker gezegd: 'Je bent mantelzorg of je wordt het'. Waarmee bedoeld wordt dat veel Nederlanders te maken krijgen met de zorg voor een familielid. Maar wie zorgt voor de mantelzorg?

"Het is goed dat mensen in de huidige maatschappij oog hebben voor elkaar en zich bekommeren om de zorg voor een ander", vindt Karin Klein, directeur van de Stichting Mantelzorg Den Haag. "In die zin is het belangrijk dat de overheid aandacht heeft voor mantelzorg en mantelzorgers ondersteunt en faciliteert – ondanks alle bezuinigingen die nu worden doorgevoerd. We kunnen ook niet alle zorg voor mensen op de overheid afwentelen. Want dan zou het onbetaalbaar worden."

*'Zorgt u voor een ander?
Zorg dan ook goed voor uzelf'*

Toch is het niet alleen de huidige maatschappij die om mantelzorg vraagt. Mantelzorg is van alle tijden en een breder verspreid fenomeen dan menigedenkt. Ruim 75 procent van alle zorg wordt geboden

door mantelzorgers en zorgvrijwilligers, en ongeveer één op de vijf Nederlanders mag zich mantelzorg noemen. De mate waarin zij zorg verlenen varieert van het overnemen van allerlei praktische regelzaken, boodschappen doen en eten koken tot het dagelijks intensief verzorgen of verplegen van een familielid of goede vriend(in). Ter illustratie: in Den Haag zijn ruim 75.000 mantelzorgers van 16 jaar en ouder. En ze zijn er druk mee: een groot deel van hen, ruim 12.500, geeft aan zwaar belast te zijn en loopt het risico overbelast te raken en zelf ziek te worden.

Advies en ondersteuning

De Stichting Mantelzorg Den Haag richt zich in de eerste plaats op de mantelzorgers zelf en biedt hen advies en ondersteuning. Bijvoorbeeld met cursussen over grenzen stellen, omgaan met veranderd gedrag of je netwerk versterken. Karin Klein: "Veel mantelzorgers regelen hun zaakjes zelf. Dat kunnen ze goed, omdat ze doorgaans een groot netwerk om zich heen hebben. Zoals broers en zussen die ze ook kunnen inschakelen bij de zorg. Maar niet iedereen heeft zo'n netwerk en dreigt hierdoor altijd maar door te gaan met zorgen, dag en nacht, tot ze zelf opgebrand zijn." Een ander aandachtspunt waar de stichting zich op richt is de kunst van het loslaten. "Mantelzorgers zorgen voor mensen die hen nabij staan en dierbaar zijn. Omdat ze bovendien veel zelf regelen, kan er een drempel ontstaan in het loslaten. Dat kan lastig zijn, want er moet natuurlijk ook vertrouwen blijven in de huisarts en externe zorg. Wij helpen hierbij." Is opname van degene die verzorgd werd eenmaal onvermijdelijk geworden, dan is het belangrijk dat de mantelzorg actief bij de zorg betrokken blijft, vindt Klein. "Het is goed als zorgorganisatie en mantelzorg de wensen en mogelijkheden op het gebied van de zorg met elkaar delen en afspreken wat de mantelzorg nog kan blijven doen."

Eind juni heeft de stichting een bijeenkomst gehouden in het WZH-woonzorgcentrum Nieuw Berkendaal (met relatief veel jonge bewoners met niet aangeboren hersenletsel) voor de cliënten en hun familieleden. Centraal thema tijdens deze bijeenkomst was, hoe kan het ook anders: 'Zorgt u voor een ander? Zorg dan ook goed voor uzelf.'

Mantelzorg zit verzorgende in het bloed

Mantelzorg is een breed verspreid fenomeen: één op de vijf Nederlanders zorgt voor familie of vrienden. Onder medewerkers in de zorgsector ligt dit aantal volgens schattingen van deskundigen zelfs tussen één op drie en één op twee. Mantelzorg zit verzorgenden kennelijk in het bloed. Hoe zit dat bij WZH?

Ria Hofstede, directeur Wonen en Zorg bij WZH

“Mantelzorg is altijd al iets heel vanzelfsprekends geweest. Het is belangrijk dat wij als zorgorganisatie dit ondersteunen. Een van onze slogans is immers dat onze cliënten bij ons kunnen wonen en leven in eigen stijl, en daar hoort ook de familie bij die helpt en zorgt. Om dit proces te faciliteren hebben we een WZH-brede visie op mantelzorg opgesteld waarin vooral staat dat wat ons betreft de vanzelfsprekende zorg voor elkaar gewoon wordt voortgezet na de kunstmatige knik die klaarblijkelijk ontstaat bij een opname. Dit uitgangspunt hebben we vertaald in wat wij moeten doen om dit mogelijk te maken en welke afspraken hieromtrent vastgelegd zouden moeten worden in het zorgleefplan.

In het verlengde van de visie hebben we afgesproken dat we uiteraard ook oog en oor moeten hebben voor de noden van de mantelzorger. Het kan namelijk ook te veel worden, en dan belandt de mantelzorger zelf in de zorg.

Ook hebben we de leidinggevenden op de WZH-woonzorgcentra gevraagd een inventarisatie te maken van onze eigen medewerkers die naast hun werk hier tevens mantelzorger zijn. Ik heb geen idee om hoeveel mensen het gaat, maar vermoed dat het een flink aantal is. Ook hen gaan we ondersteunen. Mogelijk kan dat door rekening te houden met hun werktijden, of door onze eigen kennis van de sociale kaart in te zetten en bijvoorbeeld dagopvang voor hun familielid te regelen. Maar ook alleen erkenning van de zware taak die zij naast hun dagelijkse werk hebben, kan al heel bemoedigend zijn. Dat is wat we willen uitstralen: dat we mantelzorgers helpen bij hun zware taak.”

Stella Kloots, locatiemanager WZH Rustoord

“Mijn moeder en ik delen een groot herenhuis; we bewonen ieder een eigen etage. Zij is bijna 87 jaar oud en kan zichzelf nog best goed verzorgen. Ze is alleen wat beperkt qua mobiliteit. De mantelzorg die ik haar bied bestaat uit meedenken, meekijken, wat

dingen doen in huis en in de tuin, het verrichten van wat administratieve werkzaamheden en zo meer. Dit alles naast mijn meer dan fulltime baan bij WZH. Of het zwaar is? Ach, dat valt wel mee, maar ik houd er wel altijd rekening mee. Ik ga ook niet drie weken achtereen op vakantie. Ik ben enig kind, dus niemand kan het van me overnemen. We hebben gelukkig wel heel lieve burens die ik kan inschakelen. Uiteraard neem ik mijn ervaringen van thuis mee naar mijn werk. Aandacht hebben voor de bewoners, dat is zó belangrijk. Dat draag ik ook uit naar het team. Gewoon even een vraagje stellen, een hand op een schouder, van die dingen.

Veel professionele zorgverleners doen mantelzorg 'gewoon nog even erbij'

Hetzelfde geldt voor de familieleden van onze cliënten. Het is belangrijk dat ze blijven komen en betrokken blijven. Ook in de zorg. Daar hamer ik voortdurend op. Daarom doen wij onze uiterste best om met de familie een band op te bouwen. Dat doen we bijvoorbeeld met onze vaste WZH-uitgaven als Nieuws voor elkaar en de Onder ons, maar ook door het uitgeven van nieuwsberichten tussendoor en het organiseren van speciale bijeenkomsten. Nóg belangrijker is de aandacht voor onze cliënten van Zorg in de buurt. Die wonen nog zelfstandig en moeten maar afwachten of en wanneer een familielid of goede vriend of vriendin langskomt. Gelukkig hebben we in Rustoord een eigen werkgroep Mantelzorg die meedenkt hoe wij onze mantelzorgers kunnen blijven boeien en binden."

Jolanda Smits, locatiemanager WZH Nieuw Berkendael

"Ik ben mantelzorger voor zowel mijn vader als mijn moeder van 73 en 69 jaar oud. Mijn vader lijdt als gevolg van verschillende beroertes aan beginnende dementie, en bij mijn moeder is niet zo lang geleden vastgesteld dat ze darmkanker heeft waarvan ze niet meer kan genezen. In de zorg voor hen sta ik er gelukkig niet alleen voor. Er zijn nog een heleboel

anderen voor hen actief, onder wie mijn man en kinderen. En ze krijgen professionele zorg van WZH Waterhof.

Ook in mijn werk heb ik dagelijks met mantelzorg te maken. In Nieuw Berkendael verblijven veel mensen met niet aangeboren hersenletsel en die hebben doorgaans sterk betrokken families. Gelukkig. Ik schat dat we in ons woonzorgcentrum elke dag wel zo'n tachtig mantelzorgers over de vloer hebben. Daar voeren we ook beleid op. Niet door te vragen 'help ons, want we hebben het zo druk'. Nee, daar hebben deze mensen natuurlijk geen boodschap aan. Maar door ze écht te betrekken. We creëren een omgeving waarin onze cliënten zoveel mogelijk zichzelf kunnen zijn, en juist dáároveer gaan we in gesprek met hun familieleden. We geven elk kwartaal een nieuwsbrief voor mantelzorgers uit en organiseren sinds kort ook elk kwartaal mantelzorgavonden met thema's die direct met mantelzorg te maken hebben. Hiermee kunnen we de mantelzorgers ondersteunen. Dat is belangrijk, want het is een hele klap wanneer je geliefde of een familielid plotseling met hersenletsel in Nieuw Berkendael komt revalideren of wonen. Het bieden van een luisterend oor en opvang en ondersteuning van de familie is van groot belang... Dit laatste geldt tevens voor onze eigen medewerkers, die naast hun baan hier vaak zelf ook nog mantelzorg verrichten. Als je het aan deze collega's vraagt, zijn ze zich vaak niet eens bewust dat ze mantelzorgers zijn. Maar als je doorvraagt, dan zeggen ze: 'Oh dat, ja dat doen we er gewoon nog even bij'."

Vanzelfsprekend vrijblijvend

De moeder van Marijke Heijnsbroek woont in WZH Het Anker. Haar dochter verleent mantelzorg. "Vanzelfsprekend", vindt zij, "maar zonder verplichtingen en op momenten waarop het mij en mijn moeder uitkomt."

We zijn met meer kinderen thuis, maar mijn zus en ik wonen het dichtst in de buurt van mijn moeder. Wij gaan dus het meest bij haar langs. Ik soms wat vaker, maar dat is zo gegroeid omdat ik toevallig als eerste met pensioen ben gegaan en van ons twee het meest dichtbij woon.

Laatst had ik het er met mijn zus over: zijn wij nu mantelzorgers? Ja, eigenlijk wel, zo concludeerden we, we hebben er alleen nooit bij stil gestaan. Bij mantelzorg denk je doorgaans aan heel intensief zorg bieden. Dat is bij ons niet zo, maar het is wél mantelzorg. Dat is er een beetje in geslopen. Zoiets begint met wat boodschapjes doen, het afhandelen van de financiële zaken en af en toe ramen zemen. Tegenwoordig lopen we ook vaak een stukje met mijn moeder, want dat doet ze het liefst.

Er is een tendens gaande om mantelzorg vast te leggen in het zorgleefplan van de cliënt, maar dat vind ik te ver gaan. Ik ben ook niet van plan om heel intensief zorg te gaan verlenen aan mijn moeder. Dat kan ik ook niet. Ik heb een man met een zwakke gezondheid, kinderen, kleinkinderen en die verdienen ook allemaal mijn aandacht. Bovendien heb ik een drukke baan gehad en ik vind dat ik nu ook wel eens wat tijd aan mezelf mag besteden. Ik volg nu met veel plezier cursussen. In de Cliëntenraad van Het Anker zat een andere mevrouw die speciaal tegenover het verzorgingshuis is komen wonen om haar moeder drie keer per dag eten te kunnen geven. Prima. Heel goed zelfs, maar zelf zou ik niet zo ver gaan.

Binnen de Cliëntenraad van Het Anker en in de Centrale Cliëntenraad van WZH hebben we het

onderwerp mantelzorg uitgebreid besproken. We onderschrijven het belang ervan, en juichen het toe als mensen de intentie uitspreken mantelzorg te willen zijn. Maar we willen niemand verplichten. Tenzij de mensen afspraken hieromtrent zelf willen vastleggen in het zorgleefplan natuurlijk. Dan moet dat mogelijk zijn.

'We onderschrijven het belang van mantelzorg, maar willen niemand verplichten'

De directie van WZH heeft ons advies op een goede manier overgenomen door mantelzorg niet min of meer verplicht te stellen, maar juist te faciliteren. Dat gebeurt door er ruimte voor te scheppen en de zorg te instrueren hoe hier goed mee om te gaan. Want misschien verdwalen mensen wel in hun mantelzorgverlening. Dan moeten ze hierbij geholpen worden. Dit vind ik een goed uitgangspunt. Het sluit bovendien prima aan bij mijn eigen uitgangspunt dat ik het vanzelfsprekend vind om voor mijn moeder te zorgen, maar tot op een bepaalde hoogte, niet verplicht en op momenten waarop het mij en mijn moeder uitkomt."

Marijke Heijnsbroek,
lid Centrale Cliëntenraad
namens locatie WZH Het Anker

Marijke Heijnsbroek

WZH-familie met een hechte band

Hoe groot WZH als organisatie ook is, soms is het net een familiebedrijf. Moeder en dochter Marga en Marcha werken er beiden met veel plezier. Maar niet alleen in het werk, ook privé hebben ze een hechte familieband. “We zorgen goed voor elkaar.”

Ze hebben beiden een gezin en een huishouden te runnen, ze hebben beiden een baan (bij WZH!) en ze kunnen beiden niet buiten elkaar. Moeder Marga Hoog (53) en dochter Marcha Beck (33) bellen elkaar elke dag en zien elkaar zeker een paar keer per week. “Niet klef of zo, hoor, maar het is gewoon zo”, zegt Marga. “Ik kan niet zonder mijn moeder”, vult Marcha aan. “Ik zou het verschrikkelijk vinden als ik haar zou moeten missen.”

Moeder en dochter, maar ook de tweede dochter staan altijd voor elkaar klaar. En de respectievelijke partners doen vrolijk mee. Moeder Marga past op de kinderen van Marcha, en dochter Marcha plus zus plus partners staan direct klaar als Marga en haar man het huis gaan opknappen. En zo meer. Ook op het vakantieadres komt moeder uiteraard even langs, en daarnaast ligt een weekje gezamenlijk op stap (met negen mensen in totaal, inclusief drie kleinkinderen) ook dit jaar weer in het verschiet. “Zo zijn we nu eenmaal.”

Gelijk een klik

Moeder en dochter zijn bij toeval bij WZH terecht gekomen. Marga stapte over na jaren van incassowerk bij een groot energiebedrijf. “Dat was erg zwaar, en op een gegeven moment werd het echt te veel. Ik wilde iets anders en ben op 45-jarige leeftijd een opleiding sociaal pedagogisch werk gaan volgen.”

Op voordracht van een goede vriendin kwam ze terecht bij iemand die werkte bij WZH De Strijp. “Via haar ben ik daar vrijwilligerswerk gaan doen met dementerende ouderen. Ik had geen enkele ervaring met deze mensen, maar toen ik er eenmaal was voelde het als een soort van thuishomen. Ik vond het geweldig! Al die lieve mensen die allemaal aandacht en liefde willen. Er was gelijk een klik.”

Na vier maanden werd Marga al gevraagd bij WZH te komen werken, waar ze nu activiteitenbegeleidster is op de PG-afdeling van WZH Waterhof. Haar dochter heeft een andere achtergrond. Ze komt uit de grafische sector, maar is na de geboorte van haar tweede kind

in de thuiszorg gaan werken bij WZH, omdat ze hier haar werktijden beter kon afstemmen op de zorg voor haar gezin. Inmiddels werkt ze als receptioniste op WZH De Sonneruyter.

‘Het is tekenend dat de dementerenden met wie mijn moeder werkt haar naam kennen’

Net als de familieband, is ook de band met het werk sterk. “Ik denk dat ik hier mijn pensioen wel haal”, zegt Marga. Ook Marcha meent: “Ik heb mijn plekje voor langere tijd wel gevonden”. Mede dankzij de leuke collega’s, maar ook vanwege de inhoud van het werk. Marcha: “Het is heel dankbaar werk, en kennelijk zijn we hier nog goed in ook. Het is tekenend, vind ik, dat de dementerenden met wie mijn moeder werkt niet alleen haar naam kennen, maar ook weten dat ik haar dochter ben!”

Verhalen uit de eerste hand

Soms hoor je mensen verzuchten: 'Tjonge, wat ik allemaal heb meegemaakt... ik zou er een boek over kunnen schrijven'. In de woonzorgcentra van WZH verblijven talloze mensen voor wie dit ook geldt. Wij schrijven hun verhalen graag op. Deze keer mevrouw Vriesendorp (99) uit WZH Rustoord.

In de tonneau naar school

mw. Vriesendorp

In januari wordt ze 100 jaar, maar dat is deze kwieke dame niet aan te zien. Ze ziet er jonger uit, loopt nog relatief vlot (weliswaar met een rollator), psychisch is ze nog helemaal bij, en met haar spraak is al helemaal niets mis: mevrouw Vriesendorp praat zoals dat heet vijf kwartier in een uur.

"Wat wil je weten", vraagt ze direct bij binnenkomst, "want ik heb veel meegemaakt, hoor. Daarom heb ik zelf maar een gek verhaaltje gekozen over jonge poesjes." Maar wat mevrouw Vriesendorp aansluitend ook vertelt, die jonge poesjes komen er almaar niet in voor. Pas op de valreep, vlak voor het eten, komt het verhaal er uit. In de tussentijd heeft haar toehoorder zich een behoorlijk goed beeld van haar leven weten te vormen. Ze komt uit een gegoed gezin, heeft het lyceum gevolgd ("Indertijd waren er maar vijf lycea in Nederland"), heeft de Eerste Wereldoorlog als kind meegemaakt en de Tweede Wereldoorlog als volwassen moeder van jonge kinderen. Ze heeft de eerste auto zien rijden, de eerste tram, de komst van gas meegemaakt, elektriciteit... er is veel gebeurd de afgelopen honderd jaar. Zelf werd ze bijvoorbeeld nog als kind vanuit de ouderlijke villa in een tonneau (een klein 'damesrijtuig' met één paard daarvoor) naar school in Delft gebracht.

Ze heeft ook een flinke portie niet-Nederlands bloed. Haar moeder kwam bijvoorbeeld uit Duitsland en haar voorouders hadden hun wortels weer liggen in Wit Rusland. "Maar dat is een ander verhaal, daar hebben we nu niet over, enfin, ik kan zoveel verhalen vertellen."

En wat te denken van haar vele reizen over de hele wereld. Daarmee begon ze pas op latere leeftijd, maar dat is alsnog vijftig jaar geleden, toen verre reizen nog uitzonderlijk waren. En wat ze allemaal niet meemaakte... Zo heeft ze eens een zelfmoordenaar aangetroffen en iemand gered uit een draaikolk. "Enfin, zelf leef ik nog – mijn hele familie is inmiddels dood, maar mij willen ze daarboven kennelijk niet hebben." En die jonge poesjes? Nou, de poes van de familie Vriesendorp kreeg ergens voor de Tweede Wereldoorlog een nest jongen. Het leek wel een hausse, want een dag eerder had de poes van de overbuurvrouw ook al gejongd, maar die werden helaas allemaal dood geboren. In huize Vriesendorp werden het vijf jongen, en toevallig gebeurde dat vrijwel gelijktijdig bij de poes van de buurvrouw ook. "Maar die heeft ze allemaal vergast! Achteraf was dat een heel naar mens. Ze had ook een zoon met tuberculose, die op het balkon in bed lag en waar ze vaak ruzie mee maakte. Die jongen heb ik nog boeken gegeven, over het balkonnetje. Hij las ze graag. Hij was nog maar net student geweest."

Bij het ter perse gaan van dit blad bereikte ons het droevige bericht dat mevrouw Vriesendorp is overleden.

Colofon

WZH Nieuws voor elkaar
Derde jaargang, nummer 4
augustus 2011

Redactieadres

WoonZorgcentra Haaglanden
Polanenhof 497
2548 MP Den Haag
Telefoon: (070) 756 1100
E-mail: info@wzh.nl
Website: www.wzh.nl

Redactie

Ronald de Kreij
Rob Montanus
Maaïke Veenstra
Charles Voogd
Nathalie van der Voort

Fotografie

Vincent Basler
Ronald de Kreij

Ontwerp, vormgeving en drukwerk

Adepth Advertising bv

Uw reactie op deze 'WZH Nieuws voor elkaar' of uw ideeën voor een volgende aflevering zijn welkom op het redactieadres. Of stuur een e-mail naar info@wzh.nl.

WZH is een vernieuwende, toonaangevende organisatie op het gebied van wonen, zorg en welzijn voor ouderen en mensen met Niet Aangeboren Hersenletsel (NAH) in de regio Haaglanden. Vanuit dertien woonzorgcentra in Den Haag en Leidschendam-Voorburg bieden wij verpleeg- en verzorgingshuiszorg, thuiszorg en allerlei welzijnsactiviteiten. Elk WZH-woonzorgcentrum heeft een eigen identiteit en cultuur. Zo bieden wij voor iedereen een woonomgeving die bij u past: een plek waar u zich thuis voelt.

© WoonZorgcentra Haaglanden 2011
Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of enige wijze zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van WZH.